

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/64 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 24/2018)

25 Ιανουαρίου, 2024

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ/στές]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΘΕΟΔΟΤΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Εφεσίβλητης.

*Α. Χρίστου (κα) για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ, για τον
Εφεσείοντα.*

*Α.Σ. Αγγελίδης για Α.Σ. Αγγελίδης ΔΕΠΕ, για την
Εφεσίβλητη.*

Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Στην υπό κρίση περίπτωση προβάλλουν ως αδιαμφισβήτητα γεγονότα τα ακόλουθα:

Ο Εφεσείων-καθ' ου η αίτηση προκήρυξε, το 2010, έξι κενές θέσεις Ανώτερου Λειτουργού Πανεπιστημίου, για την πλήρωση των οποίων υπέβαλε αίτηση και η Εφεσίβλητη-αιτήτρια. Η Επιτροπή Προσωπικού και Κανονισμών του Πανεπιστημίου, με απόφασή της ημερομηνίας 21.3.2011, αποφάσισε την προαγωγή τρίτου προσώπου στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Πανεπιστημίου (Τομέας Σπουδών) στην Υπηρεσία Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας (η επίδικη), από 1.4.2011.

Την 1.12.2014, το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου (το Συμβούλιο), σε διαδικασία επανεξέτασης προς συμμόρφωση με ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου σχετικά με άλλη διαδικασία πλήρωσης κενών θέσεων - προγενέστερη της υπό κρίση - αποφάσισε την προαγωγή, μεταξύ άλλων

υποψηφίων, του ως άνω τρίτου προσώπου, αναδρομικά από 1.7.2006.

Εκλαμβάνοντας ότι η επίδικη θέση, λόγω της αναδρομικής προαγωγής της κατόχου της, παρέμεινε πλέον κενή, η Εφεσίβλητη, με επιστολή του δικηγόρου της, ημερομηνίας 19.3.2015, προς τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Συμβουλίου, ζήτησε από τον Εφεσείοντα να προχωρήσει στην πλήρωση της κενωθείσας θέσης, επιλέγοντας τον καταλληλότερο υποψήφιο από τους υποψηφίους του ουσιώδους χρόνου, ήτοι του χρόνου που αφορούσε την πλήρωση της επίδικης θέσης.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου απέστειλε στον δικηγόρο της Εφεσίβλητης επιστολή, ημερομηνίας 16.4.2015, με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Αναφορικά με την επιστολή σας ημερομηνίας 19/3/2015 με το πιο πάνω θέμα, επιθυμώ να θέσω υπόψη σας τα ακόλουθα.

Γίνεται αντιληπτό, από το περιεχόμενο της επιστολής σας ότι η πελάτισσα σας, κα Θεοδότη Χατζηβασιλείου υπήρξε υποψήφια στα πλαίσια συνήθους (sic) διαδικασίας πλήρωσης προκηρυχθείσας κενής θέσης Ανώτερου Λειτουργού

Πανεπιστημίου (Τομέας Σπουδών) στην Υπηρεσία Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας, διαδικασία η οποία ολοκληρώθηκε προ πολλού.

Τυχόν μεταγενέστερη κένωση της συγκεκριμένης θέσης, δεν παρέχει οποιοδήποτε έννομο συμφέρον στην πελάτισσάς (sic) σας να αξιώνει την εκ νέου πλήρωση της με ένα εκ των τότε υποψηφίων.».

Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής αποτέλεσε το έναυσμα καταχώρισης προσφυγής, με την οποία η Εφεσίβλητη αξιώνει:

«Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση την οποία έλαβε γνώση η Αιτήτρια με την επιστολή ημερ. 16/4/2015 (Παράρτημα Α) και με την οποία απέρριψε το αίτημα της για πλήρωση της θέσης Ανώτερου Λειτουργού (Τομέας Σπουδών), Υπηρεσία Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας που παρέμεινε κενή λόγω αναδρομικής προαγωγής της κατόχου της, με έναν εκ των προσουτούχων υποψηφίων που ανταποκρίθηκαν στην προκήρυξη της θέσης κατά του ουσιώδη χρόνο του έτους 2010, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος και πως ότι παραλήφθηκε να διαταχθεί να γίνει.».

Προέβαλε, ως λόγους ακύρωσης, ότι η προσβληθείσα πράξη και/ή απόφαση εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο και ότι πάσχει ως αποτέλεσμα έλλειψης δέουσας έρευνας και πλάνης περί τα πράγματα. Ειδικότερα, τέθηκε ότι η αναδρομική

προαγωγή από το 2006 του Ενδιαφερομένου Μέρους, σε ομόβαθμη με την επίδικη θέση, κατέστησε εξ υπαρχής μη ολοκληρωθείσα την προκήρυξη του 2010, αφού το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν μπορούσε να ήταν υποψήφια το 2010 και να προαχθεί τότε, εφόσον ήδη κατείχε άλλη, ομόβαθμη, θέση από το 2006.

Ο Εφεσείων, κατά την πρωτόδικη διαδικασία, προέβαλε σειρά προδικαστικών ενστάσεων, μεταξύ των οποίων, έλλειψης εννόμου συμφέροντος και απουσίας εκτελεστής διοικητικής πράξης.

Η ευπαίδευτη πρωτόδικος Δικαστής, εξετάζοντας το ζήτημα της εκτελεστότητας, κρίνοντας ότι αυτό προηγείτο της προδικαστικής ένστασης περί απουσίας εννόμου συμφέροντος, κατέληξε ότι η προσβαλλόμενη πράξη παρήγαγε έννομα αποτελέσματα, τα οποία νομιμοποιείτο να αμφισβητήσει με προσφυγή η Εφεσίβλητη. Αποφάσισε, περαιτέρω, ότι αναρμοδίως επιλήφθηκε του αιτήματος της Εφεσίβλητης μόνο ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, χωρίς να παραπέμψει το ζήτημα

στο Συμβούλιο για λήψη απόφασης. Συνακόλουθα, η προσφυγή οδηγήθηκε σε επιτυχία και η προσβληθείσα πράξη ακυρώθηκε.

Ενώπιόν μας ο Εφεσίων αμφισβήτησε το πρωτόδικο αποτέλεσμα, εγείροντας τέσσερις λόγους έφεσης. Κατά τη συζήτηση όμως της υπόθεσης προβλήθηκε ότι θα πρέπει, υπό το φως των γεγονότων, να εξετασθεί, κατά προτεραιότητα, κατά πόσον η Εφεσίβλητη περιβάλλεται με το αναγκαίο έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής.

Η εξέταση του εννόμου συμφέροντος αποτελεί προϋπόθεση για την ανάληψη δικαιοδοσίας από το Δικαστήριο, δυνάμει του **Άρθρου 146 του Συντάγματος**, όπου, στην παράγραφο 2, τίθεται ως όρος και προϋπόθεση η προσβολή εννόμου συμφέροντος προς άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως. Κατά πάγια γραμμή της νομολογίας, εδραζόμενη στην πιο πάνω συνταγματική διάταξη, η συνδρομή του εννόμου συμφέροντος είτε εγείρεται από τα διάδικα μέρη, είτε εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, ως πρώτο θέμα μεταξύ των

λόγων που ερευνώνται, είτε αυτοί αφορούν την αρμοδιότητα ή την κακή σύνθεση ή τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου **(Παπαδόπουλος κ.ά. v. Ρ.Ι.Κ. κ.ά. (1996) 3 ΑΑΔ 1, Marfin Investment Group Ανώνυμος Εταιρεία Συμμετοχών v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (2017) 3 ΑΑΔ 797.)**

Εν προκειμένω, δεν εντοπίζεται προσβολή εννόμου συμφέροντος της Εφεσίβλητης.

Η επίδικη θέση πληρώθηκε μετά από νομότυπη διαδικασία με απόφαση της αρμόδιας αρχής, ημερομηνίας 21.3.2011. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αφορώσα τη θέση διαδικασία είχε ολοκληρωθεί. Η μεταγενέστερη προαγωγή, αναδρομικά από 1.7.2006, του Ενδιαφερομένου Μέρους, ως αποτέλεσμα επανεξέτασης προς συμμόρφωση με ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αφορούσε εντελώς διαφορετική διαδικασία, πλήρως αποσυναρτημένη της υπό κρίση. Συνεπώς, η εκ νέου κένωση της επίδικης θέσης, τρία και πλέον χρόνια αργότερα, δεν οδηγούσε στην αναβίωση της προκήρυξης του 2010 και, συνακόλουθα, στη συνδρομή

εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο της Εφεσίβλητης. Υπό τα δεδομένα που καλύπτουν την υπόθεση, η πλήρωση της κενής θέσης που προέκυψε ενεργοποιούσε την υποχρέωση προς δημοσίευση νέας προκήρυξης της, με ανοικτό το περιθώριο υποβολής νέων αιτήσεων και πλήρωσής της, στα πλαίσια, εξ υπαρχής, άλλης διαδικασίας.

Είναι στη βάση των πιο πάνω η κατάληξή μας ότι δεν προσβλήθηκε οποιοδήποτε έννομο συμφέρον της Εφεσίβλητης προς άσκηση προσφυγής.

Κατ' ακολουθίαν, η πρωτόδικη απόφαση ανατρέπεται. Τα έξοδα πρωτοδίκως και κατ' έφεση, καθοριζόμενα, συνολικά, στο ποσό των €2000, πλέον ΦΠΑ, αν υπάρχει, επιδικάζονται εις βάρος της Εφεσίβλητης.

A.P. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ.

ΣΦ.